

Zielona Góra 20 stycznia 2017 r.

SKO-3791/237-S/16

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze w składzie:

Przewodniczący: Robert Gwidon Makarowicz

Członkowie: Magdalena Kucharska (spr.)

Iwona Inerowicz

po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 20.01.2017 r. sprawy z odwołania wniesionego przez Pana D. Z zam. ul. S, T od decyzji Wójta Gminy M: z dnia .07.2016 r., znak: w przedmiocie odmowy określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą na działce nr ewid. w obrębie G, gmina M, powiat, woj., **działając** na podstawie art.39 ust. 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016r., poz. 446 ze zm.), art.1 i art.2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2015r., poz. 1659), art.138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r., poz. 23 ze zm.) w powiązaniu z art.59 ust. 1 pkt 2, art.63 ust.1 i 2, art.64, art.66, art.68, art.69, art.70, art.71, art.72, art.74, art.75 ust. 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.) i § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016r., poz. 71)

o r z e k a:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę organowi I instancji do ponownego jej rozpatrzenia.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia .07.2016 r., znak : . Wójt Gminy M ,
działając na podstawie art.71 ust. 2 pkt 1, art.75 ust. 1 pkt 4, art.77 ust. 1 pkt 1, art.80 ust.1,
art.81 ust. 1, art.82 ust. 1 i art.85 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu
informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o
ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U. z 2016 r., poz. 353 ze zm.), zwanej dalej
„ustawą” lub „ustawą o oos”, oraz art.104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks
postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku
inwestora, tj. Pana D Z reprezentowanego przez pełnomocnika - Panią
M K zam. ul. R , Ś z dnia .03.2016 r.,
uzupełnionego w dniu .03.2016 r., po zapoznaniu się z raportem oceny oddziaływania
inwestycji na środowisko, autorstwa mgr inż. M K i po uzgodnieniu z
Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w G , zwanym dalej także
„RDOŚ” (postanowienie znak : z dnia .05.2016 r.) oraz po
zasięgnięciu opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Ż , zwanego
dalej także „PPIS” (opinia znak : z dnia .05.2016 r.) odmówił
wnioskodawcy określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia
polegającego na „Budowie obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą na działce
o numerze ewid. w obrębie G , gmina M powiat , woj. .

W uzasadnieniu wydanej decyzji Wójt Gminy M wskazał, że wnioskiem z
dnia .03.2015r., Pani M K zam. ul. R , Ś ,
działająca w imieniu Pana D Z wystąpiła o wydanie decyzji o środowiskowych
uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie obiektów inwentarskich
wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną na działce nr , obręb G , gmina M .
Ponieważ wniosek inwestora – wg organu I instancji - nie spełniał wymagań określonych w
art. 74 ustawy – wobec tego organ ten wezwał wnioskodawcę - na podstawie
art. 64 § 2 k.p.a. - do jego uzupełnienia we wskazanym zakresie i w określonym terminie.
Inwestor uzupełnił wniosek przy piśmie z dnia .03.2016 r.

Dalej organ I instancji podał, że cyt. : *”Wnioskowana inwestycja jest przedsięwzięciem wymienionym w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. 2016 poz. 71), w związku z art. 173 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. ustawy o oś. W związku z czym zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 i art. 71 ust. 2 pkt 1 w/w. ustawy*

przedsięwzięcie wymaga decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 4 w/cyt. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia jest Wójt Gminy M.

Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie: trzech jednakowych obiektów inwentarskich o ok. 2000m² powierzchni użytkowej na cele hodowlane do tuczu brojlera indyckiego w ilości 6000 szt. na każdym obiekcie w systemie rotacyjnym 3 cykle rocznie, po trzy silosy paszowe przy każdej hali o pojemności do ok. 19 Mg każdy, wiaty oraz infrastruktury technicznej w postaci: lokalnej kanalizacji sanitarnej ze szczelnymi zbiornikami bezodpływowymi dla ścieków z obiektów socjalnych i z obiektów inwentarskich, przyłącza elektroenergetycznego do sieci ZE, wjazdu/zjazdu z drogi wewnętrznej, wewnętrznych dróg dojazdowych, placów manewrowych i miejsc postojowych, chłodni magazynującej odpady pochodzenia zwierzęcego, wagi samochodowej, ogrodzenia terenu oraz pasów zieleni izolacyjnej.

Zgodnie z danymi zawartymi w przedłożonej dokumentacji chów indorów prowadzony będzie w systemie podłogowym, ściółkowym, bez wybiegu. Obiekty zasiedlane będą młodymi, odchowanymi indykami dostarczanymi transportem samochodowym z odchowalni w ilości 6000 szt. na obiekt. Tucz indyków prowadzony jest od przyjęcia ptaków odchowanych w odchowalni przez ok. 16 tygodni. Cały cykl hodowlany trwa od 19 - 21 tygodni. W przypadku objętej postępowaniem fermy chów ptaków odbywa się na ściółce (słoma), która podczas trwania chowu będzie stale dościelana. Zakończenie cyklu chowu odbywa się po odchowaniu indyków do żądanej masy ubojowej - 19 kg. Rocznie prowadzonych będzie 3 cykle tuczu. Długość chowu uzależniona będzie od harmonogramu pracy ubojni. Budynki wyposażone będą w grawitacyjny system wentylacji (klapy, kalenica), planowanymi systemami wentylacji można sterować automatycznie. Do karmienia ptaków planowane jest używanie paszy granulowanej, która będzie magazynowana w silosach, zlokalizowanych na zewnątrz budynków. Z silosów pasza automatycznie podawana będzie do kosza zasypowego wewnątrz budynku, a następnie poprzez przenośniki skierowana zostanie do karmideł. Pojenie indyków odbywać się będzie automatycznie poprzez poidła (np. dzwonowe).

Planowana inwestycja planowana jest do realizacji na działce o nr ewid. w obrębie G. , gm. M , na północnych obrzeżach miejscowości. Odległość najbliższej położonej zabudowy do terenu planowanej inwestycji wynosi ok. 240 m.

Po przeanalizowaniu wniosku wraz z załącznikami, w szczególności raportu oddziaływania na środowisko Wójt Gminy M uznał, że określone przez inwestora

oddziaływanie inwestycji ograniczające się do terenu działki zostało zawężone. Z raportu wynika, że poszczególne zanieczyszczenia m.in. ditlenek azotu, pył zawieszony, siarkowodór, tlenek węgla oraz amoniak obejmują swym zasięgiem znaczną część miejscowości G i w związku z tym właściciele nieruchomości które obejmuje w/w oddziaływanie zostali uznani za strony toczącego się postępowania. W związku z tym, że liczba stron postępowania przekracza 20 strony postępowania zawiadamiane były zgodnie z art. 74 ust. 3 ustawy ooś poprzez obwieszczenia.

W dniu . .04.2016r. Wójt Gminy M pismem znak zawiadomił strony postępowania o wszczęciu postępowania w przedmiotowej sprawie. Informacje o ww. wniosku oraz załączonym raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko umieszczone zostały w publicznie dostępnym wykazie danych.

Tego samego dnia Wójt Gminy M pismem znak wystąpił w trybie art. 77 ust. 1 pkt 1 ustawy ooś do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w G o uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia oraz w trybie art. 77 ust. 1 pkt 2 do Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w K. o wydanie opinii w sprawie realizacji przedsięwzięcia.

W dniu .05.2016r. wpłynęła do tut. organu opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w K znak: dnia . .05.2016r. W opinii swej powyższy organ zgłosił w zakresie wymagań higienicznych zdrowotnych następujące uwagi do realizacji projektowanego przedsięwzięcia:

- W projekcie budowlanym zostaną uwzględnione rozwiązania techniczne, technologiczne organizacyjne zapewniające, że realizacja eksploatacja zrealizowanego przedsięwzięcia nie będzie powodować przekroczenia standardów środowiska poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny.
- W projekcie budowlanym należy uwzględnić wszystkie zalecenia wynikające z raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.
- W trakcie eksploatacji inwestycji należy wykonywać cykliczne pomiary hałasu emitowanego do środowiska.

Pismem znak: z dnia .04.2016r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w G wezwał wnioskodawcę do złożenia wyjaśnień wątpliwości organu opiniującego. Wezwał wnioskodawcę do uzupełnienia raportu o następujące elementy:

1. Dokonać szczegółowej analizy konfliktów społecznych związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia w ujęciu skumulowanym z przedsięwzięciem realizowanym na działkach i

w obrębie G (doniesienia medialne, telefony do tut. organu)

2. Wyjaśnienia kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia podaną na str. 9 raportu (§ 2 ust. 1 pkt 51) i str. 81 (§ 2 ust. 1 pkt 51 i § 3 ust. 1 pkt 70).
3. Do czego będzie służyła projektowana wiata i jaka będzie jej powierzchnia?
4. Należy wyjaśnić w ilu zbiornikach i o jakiej pojemności będą gromadzone ścieki przemysłowe.
5. Gdzie i w jakich ilościach będzie magazynowana słoma przeznaczona na ściólkę
6. Należy jednoznacznie wskazać odległość, w jakiej znajdują się najbliższe tereny podlegające ochronie przed hałasem od lokalizacji przedsięwzięcia objętego wnioskiem.
7. Należy wyjaśnić zapis na str. 13 raportu: "wewnątrz środkowych budynków tuczarni będą znajdowały się chłodnie (z agregatem chłodniczym - chłodnia 1 i chłodnia" ? w nawiązaniu do tabeli.
8. Należy uzasadnić konieczność prowadzenia monitoringu hałasu.
9. Dlaczego do obliczeń hałasu podano wysokość wentylatorów 8,0 m a do obliczeń wielkości emisji zanieczyszczeń do powietrza 7,0 m?
10. Należy wyjaśnić co będzie się działo z obornikiem w okresie, kiedy nie będzie mógł być wykorzystywany rolniczo.
11. W jaki sposób obliczono zapotrzebowanie na wodę do celów hodowlanych na str. 9 raportu, w zestawieniu z wyliczeniami ze str. 45
12. Gdzie zostaną wyznaczone tereny zielone, na których planowane są nasadzenia zapisy na str. 65 oraz pasy zieleni izolacyjnej - str. 69.

Wnioskodawca pismem z dnia 10.05.2016r. przestał wyjaśnienia, w których zapisano m.in.:

1. W przedłożonym do uzgodnienia Raporcie (...) wykonano skumulowane oddziaływanie dla inwestycji planowanej zarówno na działce jak i dla inwestycji przewidzianej na działce sąsiedniej (dz. nr i obręb G), w celu zweryfikowania wpływu ww. inwestycji zarówno na środowisko jak i na mieszkańców miejscowości G W oparciu o przeprowadzoną symulację rozprzestrzeniania się gazów i pyłów można jednoznacznie stwierdzić, że obie inwestycje nie będą powodowały przekroczeń wartości dopuszczalnych stężeń poza obszarem należącym do inwestorów nawet przy skumulowanym oddziaływaniu. W załączonym do wniosku Raporcie (...) sprawdzono wszystkie elementy inwestycji, które mogą mieć potencjalną uciążliwość zapachową podczas eksploatacji. Przywołując technologię prowadzenia chowu oraz obliczenia z raportu wskazano, że przedsięwzięcie nie będzie stanowiło źródła uciążliwości dla warunków życia ludzi pod warunkiem zastosowania

wymienionych działań ograniczających.

2. Przedsięwzięcie klasyfikowane jest na podstawie § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9.11.2010r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. Nr 213 poz. 1397) jako zawsze znacząco oddziaływujące na środowisko, rozumiane zgodnie z ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ocenach oddziaływania na środowisko. Z uwagi na brak indywidualnego ujęcia wodnego klasyfikacja na podstawie § 3 ust. 1 pkt 70 została zapisana omyłkowo.

3. Planowana wiata będzie służyła do magazynowania słomy a jej powierzchnia wynosić będzie ok. 800 m²

4. W ramach inwestycji planowany jest 1 zbiornik bezodpływowy na ścieki bytowe o pojemności 2,5 m³ oraz 2 zbiorniki bezodpływowe na ścieki przemysłowe (ścieki z mycia kurnika) o pojemności 9,0 m³.

5. Słoma na ściółkę magazynowana będzie w wiacie, ew. inwestor rozważy magazynowanie słomy w halach namiotowych (obiekty tymczasowe nie wymagające pozwolenia na budowę) lub będą magazynowane u rolnika, który będzie odbierał obornik. Szacunkowa ilość słomy zużytej na cele hodowlane wynosić będzie ok. 300 Mg/rok.

6. Najbliższe tereny podlegające ochronie akustycznej znajdują się w odległości ponad 240 m (od fermy zlokalizowanej na działce ...). Są to budynki zabudowy zagrodowej wsi G ... o nr: ..., Jednak biorąc pod uwagę skumulowane oddziaływanie (a tak zostały przeprowadzone obliczenia) najbliższe budynki zabudowy zagrodowej znajdują się w odległości ponad 60 m od strony południowej (budynki zagrodowe wsi G ...) od granicy ferm, a ok. 180 m od budynków hodowlanych (jako skumulowane przedsięwzięcie).

7. W obliczeniach ujęto skumulowane oddziaływanie dla chłodni znajdującej się w środkowym budynku fermy na działce ... (objętej niniejszym wnioskiem) oraz w środkowym budynku fermy zlokalizowanej na działce ... (sąsiednia instalacja). Ponadto w obliczeniach ujęto chłodnie wraz z agregatem zlokalizowane w budynku towarzyszącym na działce ... (sąsiednia instalacja).

8. Hałas z projektowanej inwestycji nie będzie oddziaływał na tereny zabudowy mieszkaniowej wsi G. ... (wyniki obliczeń z uwzględnioną kumulacją oddziaływań sąsiednich ferm są bardzo niskie w porównaniu z dopuszczalnymi. W porze dziennej, obliczone przed najbliższymi budynkami zabudowy zagrodowej - posesje nr ... - nie przekraczają wartości 40 dB - dopuszczalna 55 dB a w porze nocnej 33 dB - dopuszczalna 45 dB) i dlatego wnioskuje się o nie nakładanie obowiązku pomiarów monitoringowych.

9. Wykonano ponownie obliczenia dla skorygowanej wysokości wentylatorów $h=7m$ (taka sama wysokość jak w emisji do powietrza). W załączeniu przeprowadzona symulacja.

10. Inwestor w ramach przyszłych umów zawartych z rolnikami będzie na bieżąco przekazywał obornik do celów rolniczych, w zamian będzie otrzymywał słomę. Obecnie inwestor nie nawiązał współpracy z żadnym z okolicznych rolników w związku z powyższym nie może odnieść się w jaki sposób rolnik będzie magazynował obornik. Jednocześnie sposób magazynowania obornika reguluje ustawa o nawozach i nawożeniu, zgodnie z którą rolnik któremu przekazywany jest obornik zobowiązany jest do przechowywania ww. nawozu zgodnie z przepisami. Ponadto należy zwrócić uwagę, że obornik nie będzie magazynowany na terenie fermy a Inwestor nie przewiduje innej możliwości zbycia obornika z uwagi na uzyskanie słomy niezbędnej do chowu.

11. Zapotrzebowanie na wodę do celów hodowlanych (tucz) oparto o Rozporządzenie z dnia 14.01.2002r. ws określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. Z 2002, Nr 70, poz. 488), w którym wielkość poboru wody dla indyków wynosi 2 l/d. Powyższa wielkość dotyczy maksymalnego zapotrzebowania na końcu tuczu czyli około 20 tygodniu chowu ptaków. Przemnożenie ww. wielkości przez cały okres tuczu daje wartość znacznie zawyżoną (nierealną), ale obliczoną na podstawie obowiązujących przepisów. Wartość wykazana na str. 10 Raportu (...) to wartość, oszacowana przez Inwestora w oparciu o wytyczne branżowe, nie mające umocowań w obowiązujących przepisach prawnych.

12. Pasy zieleni zostaną rozmieszczone wzdłuż planowanego ogrodzenia fermy, tak aby spełnić wymóg Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budowle rolnicze i ich usytuowanie z dnia 07.10.1997r. (Dz. U. Z 1997, Nr 132, poz. 877 wraz ze zm.). Inwestor jest na etapie opracowania szczegółowego planu zagospodarowania terenu.

W dniu 05.2016r. wpłynął do Wójta Gminy M protest mieszkańców wsi G przeciwko budowie fermy drobiu z dnia 03.2016r .. W piśmie pod którym podpisały się 63 osoby będące mieszkańcami bądź też właścicielami działek we wsi G, wyraziły one kategoryczny sprzeciw wobec powstania objętej postępowaniem inwestycji. Zarzucili oni planowanej inwestycji m.in.:

1. Pogorszenie walorów turystycznych miejscowości, która rozwija się w tym kierunku.
2. Blokadę rozwoju agroturystyki i rolnictwa ekologicznego poprzez znaczące przekształcenie krajobrazu oraz uciążliwe odory.
3. Obniżenie wartości nieruchomości w obliczu powstania w ich sąsiedztwie fermy.
4. Pogorszenie warunków codziennego życia związane z uciążliwymi odorami.

5. Uciążliwość związaną z magazynowaniem obornika.

6. Powstanie problemów z poborem wody po podłączeniu obiektu do gminnego wodociągu.

W proteście przywołano również wyniki ankiety z której wynikało, że obawy mieszkańców dzielają mieszkańcy miejscowości, w których funkcjonują ферmy drobiu. Sygnatariusze pisma zwrócili się z prośbą do Wójta Gminy o przeprowadzenie dodatkowych dowodów w niniejszej sprawie w postaci niezależnej analizy raportu oddziaływania na środowisko.

W dniu .05.2016r. wpłynęło do tut. organu postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w G. znak: z dnia .05.2016r uzgadniające realizację przedsięwzięcia i określające warunki konieczne do spełnienia w celu prawidłowej eksploatacji planowanego przedsięwzięcia.

Obwieszczeniem znak z dnia .05.2016r. wszczęte zostało postępowanie z udziałem społeczeństwa oraz wyznaczono 21 - dniowy termin składania uwag i wniosków. W okresie tym nie wpłynęły żadne uwagi i wnioski.

Wójt Gminy M wezwał pismem znak z dnia .06.2016r. w trybie art. 50 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r., poz.23.) inwestora do złożenia na piśmie wyjaśnień i uzupełnienia informacji zawartych w raporcie w zakresie:

1. Wpływu inwestycji na sąsiednie nieruchomości oraz mieszkańców, w odniesieniu do uwag zawartych w proteście mieszkańców.
2. Zaopatrzenia obiektów w wodę z wodociągu gminnego - proszę o podanie dokładnej wartości maksymalnego zapotrzebowania dobowego na wodę [m^3/d], w celu ustalenia możliwości dostarczania przez gminę żądanej ilości wody z wodociągu. Dane te potrzebne są do ustalenia możliwości realizacji inwestycji w przedstawionym wariantcie.
3. Przeanalizowania możliwości wybudowania obiektu w wariantcie uwzględniającym zasilanie z własnego ujęcia wody i w przypadku jego akceptacji naniesienie stosownych uzupełnień w raporcie.

W odpowiedzi z dnia .06.2016r. (data wpływu: .06.2016r.) inwestor wyjaśnił:

ad 1 Skumulowane oddziaływanie inwestycji nie będzie powodować przekroczeń wartości dopuszczalnych stężeń poza obszarem należącym do inwestorów. Przywołana została technologia tuczu, z której wywieziono że wartości dla związków mogących powodować uciążliwość zapachową tj. amoniaku i siarkowodoru, stężenia poza terenem inwestycji zarówno maksymalne jak i średnioroczne są niższe od progu wyczuwalności tych związków.

Dodał również, że z uwagi na wielkość terenu będącego we władaniu Inwestora przedsięwzięcie nie będzie stanowiło źródła uciążliwości dla warunków życia ludzi, pod warunkiem zastosowania ww. działań ograniczających. Przywołane zostały także planowane rozwiązania w zakresie pasów zieleni oraz dachów w kolorze zielonym, które pomogą w wtopieniu się inwestycji w otaczający krajobraz. Wskazano, że w przyjętym Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy M teren oznaczony jest jako teren zabudowy jednostek osadniczych z dużym udziałem funkcji usługowo - produkcyjnej w związku z czym przewidziano zmiany w krajobrazie na ww. obszarze. Omówiono oddziaływanie na populację nietoperzy, z której wynika że inwestycja nie mieści się w żadnej kategorii zagrożeń dla ich populacji. Wnioskodawca omówił również zagadnienia dotyczące szlaków wędrówkowych dla ssaków, wykazując brak wpływu na nie w przypadku powstania inwestycji. Zdaniem wnioskodawcy analizując obowiązujące przepisy dotyczące koncentracji w powietrzu związków takich jak amoniak i siarkowodór oraz danymi zawartymi w raporcie oddziaływania na środowisko nie można stwierdzić, że wartość nieruchomości znajdujących się pośrednio przy fermie będzie maleć. Odniesiono się także do ankiety, której wyniki zostały przedstawione w proteście mieszkańców uznając je za niezetelne. Uznany został za bezzasadny zarzut braku możliwości wywiezienia obornika przez zalegający śnieg, gdyż zapewnienie przejezdności dróg leży w interesie inwestora, gdyż jego brak stanowi zagrożenie dla dobrostanu zwierząt. Wskazano, że obornik będzie przekazywany rolnikom a sposób magazynowania obornika reguluje ustawa o nawozach i nawożeniu, zgodnie z którą rolnik któremu przekazywany jest obornik zobowiązany jest do przechowywania ww. nawozu zgodnie z przepisami. Ponadto należy zwrócić uwagę, że obornik nie będzie magazynowany na terenie fermy a Inwestor nie przewiduje innej możliwości zbycia obornika z uwagi na uzyskanie słomy niezbędnej do chowu. Brak możliwości magazynowania obornika na terenie fermy powoduje także fakt, że Inwestor zobowiązany jest do utrzymania właściwych warunków higieniczno-sanitarnych jakiegokolwiek oddziaływanie bakteriologiczne stanowić może zagrożenie dla ludzi zwierząt. Wnioskodawca odniósł się do przytoczonych w proteście sugerowanych odległości obiektów inwentarskich od budynków mieszkalnych, sugerując przyjmowanie ich z dużą ostrożnością i poddawaniu ich szczegółowej analizie. Zarzucił również, że przytoczona odległość 810m dotyczy chlewni. Stwierdzono, że złożony przez mieszkańców protest wykorzystuje uniwersalne sformułowania bez szczegółowej analizy danej inwestycji oraz zapisów raportu.

ad. 2 Wskazano, że zgodnie z zapisami Raportu (...) i w oparciu o doświadczenie Inwestora

określono szacunkowe zapotrzebowanie na wodę, podczas funkcjonowania inwestycji na 225000 dm³/rok tj. 616,4 l/d. Wskazano, że zapewnienie o dostawie mediów nie jest wymagane na obecnym etapie inwestycyjnym, a inwestor złoży wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci wodociągowej po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

ad. 3 Wnioskodawca wyjaśnił, że w przypadku odmowy przez gestora sieci możliwości zapewnienia dostaw wody w ilości deklarowanej przez Inwestora, rozważy on wariant wybudowania indywidualnego ujęcia wody. Dołączona została opinia hydrogeologiczna, z której wynika iż pobór wody z pojedynczej studni zapewni odpowiednią ilość wody a zasięg leja depresji nie będzie wykraczał poza działkę inwestora. Podkreślono, że indywidualne ujęcie wód podziemnych nie jest objęte obowiązkiem uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, z uwagi na fakt że podane wartości poboru wody nie kwalifikują instalacji nawet jako potencjalnie znacząco oddziaływującej na środowisko zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W dniu .06.2016r. Wójt Gminy M zawiadomił poprzez obwieszczenie znak . zgodnie z art. 10 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016r., poz.23.) strony postępowania o możliwości zapoznania się i wypowiedzenia w stosunku do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, związanych z prowadzonym postępowaniem. W wyznaczonym terminie strony nie zgłosiły żadnych uwag ani żądań.

Oceniając całokształt zgromadzonego materiału organ uznał, że nie może uzgodnić środowiskowych uwarunkowań dla niniejszej inwestycji. Podstawowym dokumentem w procedurze wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jest raport. Dokument sporządzony przez inwestora był analizowany przez organy współdziałające tj. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w G oraz Państwowego Powiatowego Inspektora w K . Oba organy uznały przedstawione w dokumencie rozwiązania za dopuszczalne do realizacji i dokonały odpowiednio uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia oraz pozytywnego zaopiniowania przedłożonej dokumentacji.

W trakcie prowadzonego postępowania wpłynął do organu protest mieszkańców przeciwko mającej powstać inwestycji. W proteście zarzucono szereg nieprawidłowości w raporcie przedłożonym przez inwestora.

Pierwszy zarzut dotyczył faktu, że realizacja przedsięwzięcia pogorszy walory

miejsowości i spowoduje zmiany krajobrazu, przez co stanie się ona nieatrakcyjna dla turystów. Spowoduje ona pogorszenie standardu życia mieszkańców i przyczyni się do spadku wartości nieruchomości położonych w sąsiedztwie inwestycji. Do takich samych wniosków doszedł biegły w sporządzonej opinii dla budowy obiektów na działkach o nr ewid. _____ i _____. Jako że w raporcie uwzględniono skumulowane oddziaływanie inwestycji objętej niniejszym postępowaniem oraz inwestycji na w/w działkach tutejszy organ uznał, że opinia sporządzona dla wcześniejszego postępowania odnosi się również do rozpatrywanej obecnie inwestycji. Inwestor odniósł się do podnoszonych zarzutów w przesłanym piśmie z dnia _____ .06.2016r. Zaznaczył, że wzdłuż planowanego ogrodzenia znajdować się będą pasy zieleni a dachy obiektów wykonane będą w kolorze zielonym. Dodatkowo powołując się na zapisy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy M _____ zatwierdzonego Uchwałą z dnia _____ .03.2013r. Nr _____ teren inwestycji oznaczony jest jako teren zabudowy jednostek osadniczych z dużym udziałem funkcji usługowo- produkcyjnej w związku z powyższym już na etapie uchwalania studium założono zmiany w krajobrazie na ww. obszarze. Dodatkowo uznał, że inwestycja nie będzie miała wpływu na wartość nieruchomości ze względu na brak przekroczeń wartości związków amoniaku i siarkowodoru.

Rozpatrując powyższe kwestie organ uwzględnił niektóre zastrzeżenia podnoszone przez mieszkańców. Przywołane przez inwestora zapisy studium nie określają jakich dokładnie inwestycji dotyczą oraz nie określają czy w związku z ich powstaniem wiąże się znacząca zmiana krajobrazu. Ponadto zaznaczyć należy, że studium nie jest aktem prawa miejscowego i nie może ostatecznie przesądzać o możliwości powstania bądź nie konkretnej inwestycji. W kwestii oceny wpływu inwestycji na spadek wartości nieruchomości położonych w okolicy planowanej fermy organ również uznał obawy mieszkańców za zasadne. Fakt rozwoju miejscowości w kierunku turystycznym oraz bliskość jeziora G _____ spowodowały duże zainteresowanie zakupem działek w miejscowości. Powstają nowe budynki a teren przy jeziorze G _____ jest sukcesywnie uzbrajany w infrastrukturę techniczną i rekreacyjną. Ze względu na ograniczone środki Urzędu gminy w M _____ miejscowy Plan Zagospodarowania Przestrzennego uchwalony Uchwałą Gminy M _____ Nr _____ z dnia _____ czerwca 2007 r określający zabudowę letniskową ograniczony został do najbliższej okolicy plaży jeziora. Nie przeszkadza to jednak w tym, aby uznać że jego zapisy mają również wpływ na kierunek rozwoju miejscowości G _____. Fakty te w ocenie organu stanowią wystarczającą przesłankę do tego by uznać, że powstanie dużego obiektu hodowlanego w miejscowości spowoduje znaczącą zmianę krajobrazu oraz spadek

atrakcyjności turystycznej miejscowości a w związku z tym również spadek wartości nieruchomości.

W toku prowadzonego postępowania nie udało się jednoznacznie ustalić uciążliwego oddziaływania odorowego inwestycji. Wobec braku uregulowań prawnych w tym zakresie, powszechnie stosowaną, często uznawaną za obiektywną, miarą zapachowej jakości powietrza są reakcje mieszkańców otoczenia źródeł odorantów już istniejących. Analiza możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem przedstawiona w raporcie o oddziaływaniu na środowisko, uwzględniająca zastosowanie proponowanych rozwiązań technicznych i technologicznych, przewidywała możliwość wystąpienia konfliktów społecznych jednak nie była analizowana i odniesiona do jakichkolwiek badań prowadzonych wśród mieszkańców z otoczenia istniejących już zakładów tego typu, choć powszechnie wiadomo, że takie zakłady są potencjalnym źródłem substancji złoonych. Wobec powyższego zgłoszone w tym zakresie uwagi i wnioski w związku z udziałem społeczeństwa zostały uwzględnione.

Organ nie brał jednak pod uwagę przy rozpatrywaniu powyższej kwestii wyników ankiety przedstawionych w załączonym piśmie, gdyż same wyniki bez dołączonych dokumentów pozwalających na ich weryfikację nie mogą stanowić dowodu w sprawie.

W ocenie organu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy potwierdza, iż eksploatacja planowanej inwestycji może powodować uciążliwość tj. odory. Kierując się zasadą przezorności stanowiącą zasadę prawa unijnego (art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)), należy wszelkie prawdopodobieństwa wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia. Zasada przezorności zobowiązuje instytucję lub osobę, która zamierza podjąć określone działania do udowodnienia, że jej działalność nie spowoduje zagrożenia dla środowiska. W przypadku, gdy wykazanie braku zagrożenia dla środowiska nie jest możliwe, konieczne jest podjęcie działań chroniących środowisko. Na płaszczyźnie ocen środowiskowych i w niniejszym postępowaniu praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinna być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne. Kierując się zasadą przezorności wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące czy nieznaczące, rozstrzygnąć należy na korzyść środowiska przyjmując, że będzie ono znaczące. Raport stanowiący dowód w sprawie nie zawiera stosownych analiz dotyczących eliminacji uciążliwości przez zapach planowanej inwestycji oraz analiz w zakresie utraty atrakcyjności turystycznej miejscowości G a także związanych z tym strat materialnych jej mieszkańców. Uznać należało, iż w tym zakresie planowana inwestycja stanowi zagrożenie dla środowiska. Podsumowując należy

stwierdzić, że przedmiotowa inwestycja jest zlokalizowana w bliskim sąsiedztwie zwartej zabudowy mieszkaniowej oraz terenów turystyczno-wypoczynkowych. Z uwagi na rodzaj, charakter i zakres inwestycji mieszkańcy G. będą narażeni na wszelkie uciążliwości związane z jej funkcjonowaniem (odory) co narusza zasady współżycia społecznego.

Kolejny zarzut mieszkańców uznany przez organ prowadzący postępowanie dotyczył możliwości wystąpienia spadków ciśnienia wody w gminnej sieci wodociągowej. W tym miejscu wskazać należy, że dokonując analizy oddziaływania na środowisko poszczególne parametry korzystania ze środowiska powinny być określone na podstawie obowiązujących przepisów lub norm. W raporcie, w oparciu o doświadczenie inwestora wykazane zostało szacunkowe zapotrzebowanie na wodę w wysokości 225 000 dm³/rok. W odpowiedzi na wezwanie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w G inwestor stwierdza, że wielkość wyznaczona w oparciu o Rozporządzenie z dnia 14.01.2002r. ws. określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz.U. z 2002, Nr 8, poz. 70) dotyczy maksymalnego zapotrzebowania na końcu tuczu czyli wokoło 20 tygodniu chowu ptaków i daje wartość zawyżoną. W odpowiedzi na wezwanie Wójta Gminy M z dnia 06.2016r. Inwestor powtarza wartość wyznaczoną w oparciu o doświadczenie inwestora. Dodać należy, że w wezwaniu tym wnoszono o podanie zapotrzebowania dobowego na wodę w celu ustalenia możliwości realizacji inwestycji w przedstawionym wariantcie. Inwestor sam przyznaje, że wielkości maksymalne określone w przywołanym wyżej rozporządzeniu będą występować w końcowym okresie hodowli, tak więc do oceny zdolności dostarczenia przez gminę żądanej ilości wody powinny zostać przyjęte wartości określone na podstawie ww. rozporządzenia. Zgodnie z w/w aktem prawnym wielkość poboru wody dla indyków wynosi 2 l/d dla jednostki. Biorąc pod uwagę planowaną obsadę 18000 szt. zapotrzebowanie dobowe dla planowanej inwestycji wynosi 36 m³/d. Dodatkowo w dołączonej do wyjaśnień opinii hydrogeologicznej, uwzględniającej łączne zapotrzebowanie na wodę dla inwestycji na działkach , oraz określone zostało na 73,2 m³/d. W wezwaniu z dnia 06.2016r. Wójt Gminy M. poprosił również o przeanalizowanie w raporcie budowy obiektu w wariantcie uwzględniającym zasilanie z własnego ujęcia wody. W przesłanej odpowiedzi z dnia 06.2016r. wnioskodawca oświadczył, że Inwestor rozważy wariant wybudowania indywidualnego ujęcia wody dopiero w przypadku odmowy przez gestora sieci możliwości zapewnienia dostaw wody. W tym miejscu należy podkreślić, że odmowa rozważenia zaproponowanego wariantu stanowi zgodnie z art. 80 § 1 podstawę do odmowy uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia.

Wśród zastrzeżeń mieszkańców znalazła się informacja, że w strefie

oddziaływania inwestycji znajdują się lasy, w których występować mogą gatunki prawem chronione a nie zostało to zbadane i uwzględnione w raporcie. Organ uznał zarzut za bezzasadny. Kwestia wpływu inwestycji na zwierzęta weryfikowana była przez biegłego w opinii dotyczącej inwestycji na działkach i . Do zgłoszonych przez niego zastrzeżeń, Inwestor odniósł się w wyjaśnieniach z dnia 10.06.2016r., które tutejszy organ uznał za wystarczające.

Biorąc pod uwagę sprzeciw społeczeństwa dotyczący planowanej inwestycji powstały w trakcie postępowania administracyjnego i uwzględniając uwagi i wnioski stron postępowania i społeczeństwa zgłoszone w trakcie postępowania, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach po dogłębnym przeanalizowaniu zebranych materiałów, w związku z art 80 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016r. , poz.353 ze zm.) stwierdził, że brak jest podstaw do udzielenie zgody na realizację tego przedsięwzięcia , a tym samym ustalenia środowiskowych uwarunkowań jego realizacji.

Do decyzji tej organ I instancji dołączył, jako jej załącznik „Charakterystykę planowanego przedsięwzięcia” , w której podano, że cyt. :” Planowane przedsięwzięcie polega na Budowie obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą na działce o nr ewid. w obrębie G , gmina M , powiat , woj. Planowane przedsięwzięcie polegać będzie na budowie: trzech jednakowych obiektów inwentarskich o ok. 2000 m2 powierzchni użytkowej na cele hodowlane do tuczu brojlera indyckiego w ilości 6000 szt. na każdym obiekcie w systemie rotacyjnym 3 cykle rocznie, po trzy silosy paszowe przy każdej hali pojemności do ok. 19 Mg każdy, wiaty oraz infrastruktury technicznej w postaci: lokalnej kanalizacji sanitarnej ze szczelnymi zbiornikami bezodpływowymi dla ścieków z obiektów socjalnych i z obiektów inwentarskich, przyłącza elektroenergetycznego do sieci ZE, wjazdu/zjazdu z drogi wewnętrznej, wewnętrznych dróg dojazdowych, placów manewrowych i miejsc postojowych, chłodni magazynującej odpady pochodzenia zwierzęcego, wagi samochodowej, ogrodzenia terenu oraz pasów zieleni izolacyjnej.

Faza budowy przedsięwzięcia obejmować będzie budowę trzech kurników wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą. Ze względu na charakter prac możliwy jest wzrost zapylenia oraz stężeń wzrost zapylenia oraz stężeń NH₃, H₂S, CO, SO₂, NO₂ i węglowodorów w sąsiedztwie terenu objętego projektem. Zmiany te jednak nie będą znaczące i nie wpłyną na pogorszenie parametrów jakości powietrza na terenach przyległych w dłuższym okresie czasu. W końcowej fazie realizacji przedsięwzięcia prowadzone będą prace wykończeniowe, które ze

względu na zastosowane materiały (np. farby, lakiery) mogą być źródłem emisji związków lotnych. W wyniku prac budowlanych do powietrza przedostawać się będą również zanieczyszczenia pochodzące ze spalania paliw w silnikach napędzających maszyny i urządzenia. Uciążliwości te będą miały charakter tymczasowy i ustąpią wraz z zakończeniem prac.

Faza eksploatacji wiąże się z emisją do atmosfery zanieczyszczeń. Na terenie przedsięwzięcia użytkowane będą następujące instalacje stanowiące źródło emisji pyłów i gazów do powietrza: źródła komunikacyjne, emisja z instalacji do energetycznego spalania paliw, emisja z wentylacji kurników, silosy paszowe przy każdej z hal o ładowności do 19 Mg każdy. Źródła hałasu: pojazdy ciężkie (samochody ciężarowe, paszowóz, ciągnik rolniczy z przyczepami specjalistycznymi) oraz umieszczone, w budynku towarzyszącym, agregat chłodniczy i agregat prądotwórczy (pracujący tylko podczas awarii zasilania zewnętrznego).

Celem poboru wody na działkach obr. G będzie pokrycie potrzeb wynikających z pojenia drobiu i utrzymania wymaganych warunków higienicznych budynków inwentarskich oraz pokrycie potrzeb socjalnych. Do obsługi obiektów objętych niniejszym wnioskiem inwestor przedsięwzięcia przewiduje zatrudnienie 3 osób. Roczne maksymalne zapotrzebowanie na wodę wyniesie:

• na cele sanitarne, gospodarcze i dezynfekcja:

$$q_{\max} = 0,18 \text{ m}^3/\text{dobę} \times 280 \text{ dni} + 0,60 \text{ m}^3/\text{dobę} \times 35 \text{ dni} + 150 \text{ m}^3/\text{cykl} \times 3 \text{ cykle} = 524,4 \text{ m}^3/\text{rok}$$

• na cele hodowlane:

$$q_{\max} = 36 \text{ m}^3/\text{dobę} \times 3 \text{ cykle} \times 16 \text{ tyg} \times 7 = 12096 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Ścieki bytowe związane z zapleczem budowy będą gromadzone w przenośnej toalecie. W fazie eksploatacji roczna objętość powstających ścieków bytowych wyniesie do 69 m³. Planowany zbiornik bezodpływowy na ścieki socjalne o pojemności 2,5 m³. Wody zużyte do mycia posadzki budynków inwentarskich po zakończeniu każdego cyklu chowu, z uwagi na stosowanie biodegradowalnych środków czystości i skład ścieków będą albo wsiąkały w obornik albo będą gromadzone w szczelnych zbiornikach o pojemności do 9,0 m³ i należy traktować je jak nawóz naturalny, ponieważ będą wykorzystywane bezpośrednio do celów rolniczych. Inwestycja będzie wiązała się odprowadzaniem wód opadowych do ziemi. Na terenie planowanej inwestycji, wody opadowe powstawać będą w wyniku opadów atmosferycznych i ich spływu: z powierzchni dachów, dróg i terenów utwardzonych. Wody opadowe i roztopowe, pochodzące z powierzchni dachowych, nie będą ujmowane w żadne systemy zbierające i kanalizacyjne. Wody te będą odprowadzane powierzchniowo na tereny

zielone. W fazie realizacji przedsięwzięcia nastąpi wytworzenie odpadów z prac budowlanych (roboty ziemne, budowlane, montażowe). W trakcie prowadzonej hodowli będą powstawać odpady niebezpieczne i inne niż niebezpieczne. Gospodarka odpadami niebezpiecznymi i innymi niż niebezpieczne wytwarzanymi w związku z eksploatacją instalacji, na terenie planowanej inwestycji obejmować będzie tylko ich wytwarzanie i magazynowanie. Odpady magazynowane będą w specjalnie do tego celu wyznaczonym i przygotowanym miejscu, do których dostęp będą miały jedynie osoby upoważnione. Wytwarzane odpady przekazywane będą wyłącznie odbiorcom posiadającym stosowne zezwolenia w zakresie zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania odpadów, co będzie zgodne z ustawą o odpadach.”

Od przedmiotowej decyzji, doręczonej wnioskodawcy w dniu .07.2016 r., w dniu .08.2016 (vide : data stempla pocztowego na kopercie przesyłki poleconej- w aktach sprawy), tj. z zachowaniem ustawowego terminu, strona ta (Pan D Z zastąpiony przez pełnomocnika: A R – radcę prawnego) wniosła odwołanie, domagając się w nim uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, polegającego na budowie obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą na działkach o nr. ewid. w obrębie G , gmina M , powiat , woj. .

Odwołujący zarzucił w/w decyzji organu I instancji naruszenie prawa materialnego, tj. art. 80 ust. 1, ust.2 i ust. 3 oraz 81 ust. 1 ustawy poprzez odmowę wnioskodawcy określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą na działkach o nr. ewid. w obrębie G , gmina M , powiat , woj. a także liczne naruszenia przepisów procesowych, tj. :

- art. 7 w zw. z art. 77 oraz art. 80 k.p.a. poprzez zaniechanie zebrania i pełnego rozpatrzenia materiału dowodowego w sprawie oraz poprzez oparcie rozstrzygnięcia wyłącznie na podstawie stanowiska lokalnej społeczności i niewzięcie pod uwagę opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w K oraz postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w G ,
- art. 10 § 1, art. 79 art. 80 oraz art. 81 k.p.a. poprzez wydanie decyzji z bez umożliwienia stronie wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego w sprawie oraz uzasadnienie decyzji w oparciu o dowód nieznaający się w aktach sprawy,
- art. 11 w zw. z art. 107 § 3 k.p.a. w zw. z art. 85 ustawy poprzez sporządzenie uzasadnienia decyzji w sposób ogólnikowy, w szczególności bez wyjaśnienia stronie przyczyn, z powodu których organ odmówił inwestorowi zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na

budowie obiektów inwentarskich wraz z niezbędną infrastrukturą na działkach o nr. ewid. w obrębie G , gmina M , powiat , woj. oraz nie zawarcie w uzasadnieniu informacji, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w Raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia RDOŚ i opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w K

W obszernym uzasadnieniu tego odwołania strona podniosła m.in. co następuje cyt. : *"Wskazać należy, że zaskarżona decyzja została wydana wyłącznie w oparciu o negatywne stanowisko lokalnej społeczności. W orzecznictwie przyjmuje się, że takie działanie jest niedopuszczalne."* I dalej cyt. : *"Istnieje zamknięty katalog przypadków w których można wydać odmowną decyzję Środowiskową. Decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (...). Organ wydając decyzję nie wskazał de facto przepisu prawa na którym oparł swoje rozstrzygnięcie. Nie zaproponował również realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie."*

Organ wydając decyzję odmowną wskazał następujące argumenty:

a. Opinia biegłego wydana dla potrzeb odrębnego postępowania Organ wskazuje:

"Realizacja inwestycji pogorszy walory miejscowości i spowoduje zmiany krajobrazu, przez co stanie się ona nieatrakcyjna dla turystów. Spowoduje ona pogorszenie standardu życia mieszkańców i przyczyni się do spadku wartości nieruchomości położonych w sąsiedztwie inwestycji. Do takich samych wniosków doszedł biegły w sporządzonej opinii dla budowy obiektów na działkach o nr ewid. . Jako, że w raporcie uwzględniono skumulowane oddziaływanie inwestycji objętej niniejszym postępowaniem oraz inwestycji na w/w działkach tutejszy organ uznał, że opinia sporządzona dla wcześniejszego postępowania odnosi się również do rozpatrywanej obecnie inwestycji".

Organ w uzasadnieniu rozstrzygnięcia zaskarżonej decyzji powołuje się na opinię biegłego, której nie można przyznać mocy dowodowej, bowiem nie została ona w sposób prawidłowy włączona do akt sprawy. Opinia, o której mowa w zaskarżonej decyzji, dotyczyła innego postępowania, innej inwestycji, innego Inwestora oraz innych działek gruntu. Jeżeli organ uważał za zasadne posłużenie się dowodem z opinii biegłego powinien powołać biegłego, zlecając mu sporządzenie odrębnej opinii. W niniejszej sprawie odwołujący nie został poinformowany, że taka opinia jest w ogóle brana przez organ pod uwagę. Tym samym Organ naruszył art. 79, 80 oraz 81 KPA. Należy więc uznać twierdzenia o wpłynięciu inwestycji na wartość nieruchomości sąsiednich za subiektywne i nie poparte żadnymi dowodami. (...)

Jednym z zarzutów podniesionym przez mieszkańców, a uznanym przez organ, jest możliwość wystąpienia spadków ciśnienia wody w gminnej sieci wodociągowej.

Przede wszystkim wskazać należy, że pomimo wykazania przez inwestora szacunkowego zapotrzebowania na wodę, organ obliczył je samodzielnie, w wartości która w opinii Inwestora stanowi wartość znacznie zawyżoną.

Ponadto, w uzasadnieniu organ wskazuje, że Inwestor odmówił rozważania zaproponowanego wariantu inwestycji. Takie stwierdzenie nie znajduje poparcia w faktycznym przebiegu postępowania. Inwestor jak najbardziej dopuszczał i dopuszcza w dalszym ciągu budowę indywidualnego ujęcia wody. Co więcej, sam Inwestor załączył opinię hydrogeologiczną sporządzoną przez dr A. G. z której wynika, iż pobór wody z pojedynczej studni nie tylko zapewni odpowiednią ilość wody, ale i "zasięg oddziaływania studni (lej depresji) nie będzie przekraczać kilkudziesięciu metrów, a więc nie będzie wykraczał poza działkę Inwestora. W związku z powyższym indywidualne ujęcie wód podziemnych nie wpłynie na warunki gruntowo - wodne a całość zostanie wykonana zgodnie z wymogami ustawy Prawo Wodne oraz Prawo Geologiczne i Górnicze i pozostanie bez wpływu na środowisko".

Nie nastąpiła zatem odmowa inwestora realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie jak również nie było podstaw do wydania decyzji odmownej. Organ powinien wydać decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia z ewentualnym dodatkowym określeniem wymagań dotyczących ochrony środowiska, koniecznych do uwzględnienia w projekcie budowlanym. (...)

W odniesieniu do wskazanych przez organ I instancji w zaskarżonej decyzji uciążliwości spowodowanych odorowym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia, to odwołujący podniósł cyt. : " W świetle art. 144 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późno zm.), eksploatacja instalacji, powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisja hałasu oraz wytwarzanie pól elektromagnetycznych nie powinny powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego inwestor ma tytuł prawny.

Regulacje normatywne nie określają parametrów wielkości stężeń substancji zapachowych w powietrzu. (...)

Spośród wszystkich emitowanych zanieczyszczeń uwzględnionych w przedstawionym raporcie uciążliwość zapachową mogą powodować tylko amoniak i siarkowodór. Jako podstawę obliczeń przyjęto w opracowaniu wskaźnik emisji amoniaku na poziomie 0,212 kg/ptaka/cykl (wg Poradnika metodycznego w zakresie PRTR dla instalacji do intensywnego chowu i hodowli drobiu) natomiast dla siarkowodoru 2 mg/m³, zgodnie z danymi

podanymi w podręczniku "Indyki - hodowla i użytkowanie autorstwa Faruga i Jankowski". Analizując inne źródła literaturowe należy stwierdzić, że wartość wskaźników emisji przyjęta dla obu gazów, jako podstawa obliczeń w Raporcie, nie jest zaniżona w stosunku do wskaźników podawanych przez innych autorów (DEFRA, CORINAIR, Mielcarek, 2012). W związku z powyższym przedłożone wyniki obliczeń dla rozprzestrzeniania się gazów i pyłów zarówno w formie graficznej jak i tekstowej są rzetelne i wiarygodne.

(...) można stwierdzić, że w przypadku amoniaku jak i siarkowodoru, stężenia poza terenem inwestycji (na granicy ferm), zarówno maksymalne jak i średnioroczne, są niższe od progu wyczuwalności tych związków.(...)

Rozpatrując przedmiotową inwestycję w kontekście stężeń średniorocznych, można założyć, że uciążliwość zapachowa związana z emisją amoniaku i siarkowodoru do powietrza nie będzie występowała poza terenem inwestycji, ponieważ prognozowane stężenia wymienionych związków są poniżej progu ich wyczuwalności. Ponadto, należy podkreślić, że program obliczeniowy tworzący model rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń gazowych nie bierze pod uwagę czynników mających na celu ograniczenie emisji substancji złoonych do powietrza, a jedynie uwzględnia współczynniki emisji dotyczące hodowli indyków. Można przewidywać zatem, że wartości stężeń analizowanych substancji w praktyce będą niższe.

Reasumując: w chwili obecnej ustawodawca nie określił dopuszczalnych wartości uciążliwości zapachowej, a prace legislacyjne w sprawie ustalania standardów jakości powietrza w zakresie oceny zapachowej (odorów tzw. ustawa odorowa) zostały wstrzymane i nie są prowadzone, w związku z powyższym jedynymi wartościami, o które można się opierać muszą wynikać wprost z przepisów prawa czyli z Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. Nr 16 z 2010r., poz. 87). (...)

W przedmiotowej sprawie Organ zaniechał zebrania i pełnego rozpatrzenia materiału dowodowego. Oparł rozstrzygnięcia wyłącznie na podstawie stanowiska lokalnej społeczności. Nie odniósł się w zasadzie do Raportu oceny oddziaływania inwestycji na środowisko, opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w K oraz postanowienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w G wskazując wyłącznie na ich istnienie. (...)

„Art. 11 KPA nakazuje organom administracji publicznej wyjaśnianie zasadności przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu.

Zasada przekonywania nakłada na organy administracji publicznej obowiązek dołożenia szczególnej staranności w uzasadnieniu swoich rozstrzygnięć. Adresaci tych decyzji powinni być przekonani do słuszności rozstrzygnięcia. (...) Stosownie do art. 107 § 1 KPA uzasadnienie faktyczne decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które Organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

Zgodnie natomiast z art. 85 ust. 2 u.o.o.ś.:

Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać:

1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,

- uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,

- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4;

W niniejszej sprawie Organ administracji wydał decyzję, w której brak jest uzasadnienia prawnego. Organ jedynie wskazuje, że uznaje argumenty podnoszone przez mieszkańców. Takie działanie narusza zasady postępowania administracyjnego sposób dyskwalifikujący decyzję z obiegu prawnego.

Podsumowując, w przedmiotowej sprawie, Organ powinien dokonać analizy zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tj. przede wszystkim przedłożonego Raportu oraz ocenić uzyskane w toku postępowania postanowienia uzgadniające wydane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego. Organ odmawiając wydania decyzji winien wskazać przepis prawa, nadto uzasadnienie decyzji nie spełnia wymogu art. 107 § 3 K.p.a. oraz art. 85 ustawy (...).”

Pismem z dnia .08.2016 r. Pani D. Z. i Pan J. Z. (!) złożyli

do akt tej sprawy „uzupełnienie do odwołania” od decyzji organu I instancji, wydanej w dniu 06.2016 r. a doręczonej odwołującym w dniu 06.2016 r. (!)

Wójt Gminy M przesłał w trybie art. 133 k.p.a. do tut. Kolegium w/w odwołanie inwestora wraz z aktami sprawy, przy swoim piśmie z dnia 08.2016 r. (data wpływu do organu odwoławczego).

Kolegium, na posiedzeniu w dniu 09.2016 r., po zapoznaniu się z aktami sprawy, zleciło z urzędu Wójtowi Gminy M, jako organowi I instancji, przeprowadzenie dodatkowego postępowania dowodowego w sprawie poprzez uzyskanie i przedłożenie do akt tej sprawy :

- wykazu stron postępowania, tj. listy osób, które organ uznał za strony tego postępowania wraz z ich danymi adresowymi i ze wskazaniem ich nieruchomości /numery działek/, których osoby te są właścicielami lub użytkownikami wieczystymi,
- aktualnych wypisów z ewidencji gruntów, pochodzących od organu ewidencyjnego jakim jest starosta a dotyczących nieruchomości, których właścicielem/ użytkownikiem wieczystym jest każda z osób uznanych przez organ za stronę,
- kopii stosownej mapy z zaznaczeniem przez organ I instancji terenu, na którym realizowane będzie planowane przedsięwzięcie oraz obszar oddziaływania planowanej inwestycji, w tym z oznaczeniem nieruchomości (działek), których właścicielem/użytkownikiem wieczystym są osoby uznane przez organ I instancji za strony postępowania.

Kolegium także - a stosownie do treści art. 36 k.p.a. - wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

Wójt Gminy M, przy piśmie z dnia 10.2016 r. (data wpływu do tut. organu) przedłożył : wykaz stron postępowania, kopię mapy ewidencyjnej z oznaczeniem terenu, na którym realizowane będzie planowane przedsięwzięcie oraz terenu /zasięgu jego oddziaływania jak i z oznaczeniem działek, których właściciele zostali uznani przez organ I instancji za strony postępowania a także wydruki z rejestru gruntów dotyczące nieruchomości osób uznanych za strony w toczącym się postępowaniu, wygenerowane z bazy danych geodezyjno- kartograficznej Starostwa Powiatowego w K, do których gmina posiada dostęp.

Pismem z dnia 10.2016 r. Kolegium zawiadomiło strony postępowania o możliwości realizacji przysługujących im - zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. - uprawnień procesowych i wyznaczyło z uwagi na powyższe nowy termin rozpatrzenia sprawy, w tym z zastosowaniem trybu z art. 49 k.p.a. Ponadto organ odwoławczy określił nowy termin rozpatrzenia sprawy.

W wyznaczonym dla stron postępowania terminie, tj. w dniu .11.2016 r. z aktami sprawy zapoznała się Pani A Z (ustanowiony przez inwestora kolejny pełnomocnik), przy czym nie zgłosiła ona uwag, czy wniosków dowodowych w sprawie. Z kolei tut. organ odwoławczy z uwagi na wątpliwości co do treści dokumentu pełnomocnictwa, złożonego w Kolegium, pismem z dnia .11.2016 r., wezwał inwestora do wyjaśnienia zakresu udzielonego Pani A Z umocowania (pełnomocnictwa) w tej sprawie; odwołujący w piśmie z dnia .12.2016 r. (data wpływu pisma do tut. Kolegium) wskazał, że Panią A Z umocował w tej sprawie wyłącznie do czynności zapoznania się z aktami sprawy.

Na posiedzeniu w dniu .12.2016 r. tut. Kolegium, działając na podstawie art.36 k.p.a. - wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze, na podstawie posiadanych akt i obowiązujących przepisów zważyło, co następuje:

Odwołanie inwestora tut. Kolegium uwzględniło, jakkolwiek - nie będąc związane jego granicami; tym samym organ odwoławczy uchylił zaskarżoną decyzję w całości i przekazał sprawę organowi I instancji do ponownego jej rozpoznania z uwagi na istotne uchybienia procesowe jak i naruszenie norm prawa materialnego, które mogły mieć wpływ na treść (osnowę rozstrzygnięcia) wydanej decyzji .

Tytułem wstępu - w przedmiotowej sprawie, wszczętej wnioskiem inwestora z dnia .03.2016 r. - materialnoprawną podstawę rozstrzygnięcia w formie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016, poz. 353 ze zm.), zwanej nadal „ustawą” lub „ustawa o oś”.

Zgodnie z treścią art.71 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Aby zachodziła konieczność uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, o jakiej mowa w art.71 ust. 1 ustawy, niezbędne jest łączne spełnienie dwóch warunków, a mianowicie:

- przedsięwzięcie musi być zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art.71 ust. 2 ustawy) oraz
- do realizacji danego przedsięwzięcia niezbędne jest uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art.72 ust. 1 pkt 1-22 ustawy.

Stosownie zaś do treści art.72 ust. 1 pkt 3 ustawy, wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wydawanych na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na co wskazał we wniosku Pan D Z (vide : wniosek inwestora z dnia 1.03.2016 r. - w aktach sprawy).

Zgodnie zaś z dyspozycją przepisu art.73 ust. 1 ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia a organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest – w myśl art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy - wójt, burmistrz, prezydent miasta w przypadku innych niż wymienione w art. 75 ust. 1 pkt 1-3 ustawy przedsięwzięć.

Z kolei sam wniosek wszczynający postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia musi spełniać, oprócz wymogów formalnych (procesowych), także wymogi materialne określone przepisem art.74 ust. 1 ustawy (w brzmieniu obowiązującym w dacie składania wniosku a mającym zastosowanie w tej sprawie na podstawie na podstawie art.6 ust. 2 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw /Dz. U. z 2015 r., poz. 1936 ze zm./), tj. :

- 1) **w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko**, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia;
- 3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmującej przewidywany obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b;

3a) mapę w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, wraz z zapisem mapy w formie elektronicznej;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej oraz przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę sytuacyjno-wysokościową sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wniosek, oraz obejmującą obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie;

5) dla przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla drogi publicznej, dla linii, dla przedsięwzięć Euro 2012, dla przedsięwzięć wymagających koncesji na poszukiwanie i rozpoznawanie złóż kopalin, dla inwestycji w zakresie terminalu, dla inwestycji związanych z regionalnymi sieciami szerokopasmowymi, dla budowli przeciwpowodziowych realizowanych na podstawie ustawy z dnia 8 lipca 2010r. o szczególnych zasadach przygotowania do realizacji inwestycji w zakresie budowli przeciwpowodziowych dla inwestycji towarzyszącej, o której mowa w ustawie z dnia 29 czerwca 2011 r. o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie obiektów energetyki jądrowej oraz inwestycji towarzyszących, oraz dla strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej realizowanej na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych;

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, wydany przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, z zastrzeżeniem ust. 1a-1c;

7) w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o której mowa w art.72 ust. 1 pkt 10, wykaz działek przewidzianych do prowadzenia prac przygotowawczych polegających na wycince drzew i krzewów, o ile prace takie przewidziane są do realizacji.

przy czym ustawodawca - w art.74 ust. 1a ustawy- przewidział możliwość pewnego odstąpienia od w/w reguły kompletności wniosku inwestora tj., że w przypadku, gdy w postępowaniu o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, m.in. dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, liczba stron przekracza 20 kopię mapy, o której mowa w art.74 ust. 1 pkt 3, kopię załącznika graficznego, o którym mowa w art.74 ust. 1 pkt 3a, oraz wypis z rejestru, o którym mowa w art.74 ust. 1 pkt 6, przedkłada się wraz z raportem o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, czyli w tym przypadku – wraz ze złożeniem przez inwestora wniosku, który wszczął postępowanie w sprawie.

Tymczasem, co ustalił organ odwoławczy w rozpoznawanej sprawie, wnioskodawca nie złożył przy wniosku - wymaganych przepisem art.74 ust. 1 pkt 3a i pkt 6 ustawy - załączników, tj. ani mapy (w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych) **z zaznaczonym przewidywanym obszarem, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie, jak i zapisu takiej mapy w formie elektronicznej, ani też wypisów z rejestru gruntów (bądź innych dokumentów pochodzących od organu ewidencyjnego), pozwalających na ustalenie stron postępowania a obejmujących obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.**

W tym miejscu trzeba bowiem także wyjaśnić, iż inwestor powołując się w tej sprawie na ograniczenie/zamknięcie oddziaływania planowanej inwestycji w granicach działki inwestycyjnej podaje nieprawdę, co słusznie ustalił i ocenił organ I instancji, nie wyciągając jednak z tej okoliczności właściwych wniosków procesowych. Otóż już tylko z treści raportu o oddziaływaniu planowanego przedsięwzięcia na środowisko, złożonego przy wniosku przez inwestora wynika, że oddziaływanie planowanej inwestycji z całą pewnością będzie wykraczać poza granice działki inwestycyjnej, tj. działki nr obręb G (patrz : mapy z izoliniami skumulowanych stężeń maksymalnych 1-godzinnych dla : amoniaku, ditlenku siarki, pyłu zawieszzonego PM10, siarkowodoru czy tlenu węgla, odpowiednio załączniki graficzne do raportu o numerach : 10, 15, 18, 22 i 24) a okoliczność ta wprost determinuje konieczność usunięcia przez inwestora (i tym samym na jego koszt) braków wniosku o w/w elementy materialne, uwzględniające obszar (teren) przewidywanego, już chociażby tylko przez autora raportu, oddziaływania przedsięwzięcia. Pojęcia

„oddziaływania” planowanego przedsięwzięcia na obszar nieruchomości sąsiednich - dla potrzeb ustalenia stron postępowania administracyjnego - nie można bowiem utożsamiać z takim oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia, które związane jest **wyłącznie z przekroczeniem dopuszczalnych norm** przewidzianych dla poszczególnych czynników emisyjnych, lecz należy je rozumieć szeroko, jako każdy rodzaj i stopień, jakiegokolwiek oddziaływania na nieruchomości sąsiednie.

Organ I instancji winien był zatem, jeszcze przed nadaniem sprawie biegu, **wzwać wnioskodawcę do usunięcia wskazanych j/w braków wniosku w trybie i na zasadach określonych przepisem art. 64 § 2 k.p.a.**, co nie zostało przez ten organ dochowane.

Ponadto – a co należy także podkreślić – przepisy art.6 ust. 2 i ust. 4 w/w ustawy z dnia 9 października 2015 r., **zmieniającej** ustawę o ooś, **zarówno z dniem 24.12.2015 r. jak i z dniem 1.01.2017 r.**, stanowią, iż do spraw wszczętych na podstawie zmienianej ustawy o ooś, dla których przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedłożono raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub wydano postanowienie określające zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, stosuje się przepisy dotychczasowe, przy czym - **na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, stosuje się przepisy ustawy o ooś w brzmieniu nadanym niniejszą (nowelizującą) ustawą.** Zatem – jak z powyższego wynika, przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ I instancji w pierwszej kolejności musi ustalić jakie przepisy będą miały zastosowanie dla rozstrzygnięcia tej sprawy, tj. czy ustawa o ooś w brzmieniu obowiązującym przed 1 stycznia 2017 r., czy też w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2017 r., **bo o tym ma prawo zdecydować wnioskodawca (podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia).**

Dla prawidłowego wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, przepis art.59 ust. 1 pkt 1 ustawy wymaga obligatoryjnego przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w przypadku przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, czyli takiego jak przedsięwzięcie stanowiące przedmiot tego postępowania (vide : planowane przedsięwzięcie kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /Dz. U. z 2016r., poz. 71/, zwanego dalej w uzasadnieniu tej decyzji „rozporządzeniem”).

Wymieniony przepis § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia stanowi bowiem, że przedsięwzięcie polegające na chowie lub hodowli zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210

dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), (współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP zostały określone w załączniku do rozporządzenia), zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko a zatem, zgodnie z art.59 ust. 1 pkt 1 w zw. z art.74 ust. 1 pkt 1 do wniosku o decyzję środowiskową inwestor winien dołączyć raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zwany także „raportem” .

Z uwagi na powyższe raport oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko stanowił obligatoryjny załącznik do wniosku złożonego przez inwestora.

Przedmiotowe w sprawie przedsięwzięcie polega m.in. na budowie na działce nr ' obręb G gmina M. trzech obiektów inwentarskich do tuczu indyków o łącznej obsadzie 18 000 sztuk (432 DJP), co zgodnie z w § 2 ust. 1, pkt 51 rozporządzenia zostało prawidłowo zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko a zatem jego realizacja - zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy - wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Dla przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - a do takich przedsięwzięć zalicza się przedmiotowe - uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obligatoryjne (vide : przepis art.71 ust. 2 pkt 1 ustawy). Także przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest w takim przypadku obligatoryjne (vide : art.59 ust. 1 pkt 1 ustawy). Sama ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, według art.3 ust. 1 pkt 8 ustawy, polega w szczególności na :

- weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzyskaniu wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- zapewnieniu możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

W myśl zaś art.62 ust. 1 ustawy w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia m.in. : bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko **oraz zdrowie i warunki życia ludzi**, dobra materialne, zabytki, wzajemne oddziaływanie między tymi elementami, dostępność do złóż kopalin, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu.

Z kolei raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko

ustawodawca określił kazuistycznie w art.66 ustawy elementy, które winien zawierać każdy raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Ponadto - ponieważ ocena oddziaływania na środowisko, wykonywana podczas postępowania o wydanie decyzji środowiskowej, ma charakter postępowania dowodowego, to dokumenty gromadzone w toku postępowania (w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko) są w rozumieniu k.p.a. środkami dowodowymi, chociaż nie są to dokumenty urzędowe. Oceniane powinny więc być w świetle wymagań stawianych przez k.p.a. środkiem dowodowym, a w szczególności przez przepis art.75 § 1 k.p.a. Dlatego też raport nie spełniający, bądź to wymagań materialnych, ustalonych w art.66 ustawy, bądź też wymagań formalnych z art.75 k.p.a., nie może być uznany za środek dowodowy zgodny z prawem a tym samym – niemożliwym jest zarówno ustalenie, że inwestor wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku przedłożenia takiego raportu a w konsekwencji – niemożliwym jest także wydanie prawidłowej decyzji środowiskowej, gdyż nie można przeprowadzić bez w/w raportu niewadliwej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (patrz: art.3 ust. 1 pkt 8 lit.”a” i art.62 ust. 1 ustawy).

Dalej - a w myśl z art.77 ust. 1 ustawy - przed wydaniem decyzji organ właściwy **uzgadnia** warunki realizacji przedsięwzięcia z **regionalnym dyrektorem ochrony środowiska** oraz zasięga **opinii właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej**, jeżeli wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Nadto przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art.79 ust. 1 ustawy). Zgodnie zaś z treścią art.80 ust. 1 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) **wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art.77 ust. 1 ustawy;**
- 2) **ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;**
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach w postępowaniu, które wymagało przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest zobligowany, niezależnie od konieczności uzyskania, wymaganych prawem, opinii i uzgodnień organów współdziałających, do zapewnienia we własnym zakresie możliwości udziału społeczeństwa w tym postępowaniu oraz **do**

samodzielnego przeprowadzenia oceny zebranych dowodów, w tym przede wszystkim raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jak też uzgodnień i opinii organów współdziałających. W ocenie tut. Kolegium organ I instancji nie dokonał we własnym zakresie weryfikacji/oceny ustaleń raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jak też nie odniósł się do stanowisk zajętych przez RDOŚ i PPIS, co wynika z treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji i co słusznie zarzuca odwołujący w tej sprawie.

Zatem - przy ponownym rozpatrywaniu sprawy - organ I instancji winien konwalidować ten brak a zarazem istotną wadę materialną jak i procesową wydanej decyzji, w tym kierując się także dalszymi wskazaniem tut. Kolegium.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w zdaniu drugim tego przepisu (vide : art.80 ust. 2 ustawy). W sprawie tej tut. Kolegium ustaliło i oceniło, że Wójt Gminy M , wydając przedmiotową decyzję, całkowicie zaniechał realizacji tego obowiązku albowiem z treści decyzji **nie wynika wprost, czy dla terenu lokalizacji inwestycji obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego a jeśli tak, to czy planowane przedsięwzięcia jest z nim zgodne.** Brak ten organ I instancji winien bezwzględnie usunąć w toku ponownego rozpoznania sprawy.

Z kolei jakie elementy musi zawierać decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach, wydawana po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, ustawodawca wskazał w przepisie art.82 ustawy. I tak w szczególności decyzja taka winna zawierać: określenie rodzaju i miejsca realizacji przedsięwzięcia, warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art.72 ust. 1, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art.72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy (vide: art.82 ust. 1 pkt 1 ustawy). Z kolei przepisem art.82 ust. 3 ustawy nałożono na organ obowiązek dołączenia do wydawanej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, jako jej załącznika, charakterystyki przedsięwzięcia. Nadto przepis art.85 ustawy stanowi, iż decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia, i to zarówno w rozumieniu art.107 k.p.a. jak i w rozumieniu art.85 ust. 2 ustawy; ten ostatni przepis prawa materialnego określa szczegółowo jakie elementy musi zawierać uzasadnienie wydawanej decyzji, tj. m.in. :

informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art.78 ustawy i wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone (vide : art. 85 ust. 2 pkt 1 lit.b ustawy).

W tym miejscu organ odwoławczy stwierdza, w ślad za uznanym za zasadny zarzutem odwołania, że wadą zaskarżonej decyzji jest **niekompletność jej uzasadnienia. Z decyzji tej nie wynika bowiem, aby organ I instancji dokonał jakiegokolwiek (własnej) oceny raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (i jego uzupełnień) ani stanowisk organów współdziałających, jak tego wymagają przepisy art.59 ust. 1 pkt 1 w zw. z art.3 ust. 1 pkt 8 lit.a oraz art.85 ust. 2 pkt 1 lit.b ustawy.** Jedyne obszernie fragmenty uzasadnienia decyzji, w których organ I instancji odnosi się do ustaleń raportu, to polemika organu ze zgłoszonymi przez strony jak i społeczeństwo uwagami dot. realizacji planowanego przedsięwzięcia, co w sposób oczywisty nie spełnia należycie w/w wymogu ustawowego (z lektury uzasadnienia tej decyzji można uzyskać jedynie informacji, jakie sugestie wpływające z uwag zgłoszonych przez mieszkańców miejscowości G , organ I instancji uznał za zasadne i w jaki sposób uwzględnił je w wydanej decyzji).

Zaniechanie organu I instancji w powyższym zakresie stanowi także istotne naruszenie przepisów procesowych, tj. art.77 § 1 k.p.a. w zw. z art.80 k.p.a. i art. 107 § 3 k.p.a. Stosownie bowiem do treści art.77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art.80 k.p.a.), co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Nadto, zgodnie z treścią art.11 k.p.a., organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu (tzw. zasada przekonywania). Na organie administracji spoczywa zatem obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz dokładnego wyjaśnienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, w szczególności obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w

sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Dopiero, jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego sprawy stworzyłoby podstawy do wyrażenia stanowiska, które nie przekraczałoby granic zasady swobodnej oceny dowodów, wynikającej z art.80 k.p.a. Niewystarczającym jest zatem samo zebranie materiału dowodowego w aktach sprawy, koniecznym jest jeszcze jego rozpatrzenie, to jest - ustosunkowanie się do niego w treści decyzji, czego w odniesieniu do zaskarżonej decyzji zabrakło, co także słusznie zarzucił w odwołaniu Pan D. Z . Niezasadnie natomiast inwestor zarzucił, iż organ I instancji przeprowadził w tej sprawie - i to z naruszeniem przepisów proceduralnych - dowód z jakiegokolwiek opinii biegłych; w aktach sprawy brak takiego dowodu, zaś cytowany w odwołaniu fragment uzasadnienia skarżonej decyzji, stanowi jedynie przytoczenie przez organ treści zarzutu zawartego w proteście mieszkańców. Równie chybnym okazał się zarzut odwołania o naruszeniu przez organ I instancji przepisu art.10 § 1 w zw. z art.81 k.p.a., gdyż strony tego postępowania zostały zawiadomione (w formie obwieszczenia) o prawie do zapoznania i wypowiedzenia się w przedmiocie zebranego materiału dowodowego przed wydaniem przez Wójta Gminy M decyzji, co odpowiada wymogom art.49 k.p.a. w zw. art.73 ust. 4 ustawy o ooś.

Przechodząc zaś do oceny kwestii najistotniejszej w tej sprawie, tut. Kolegium wyjaśnia, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia to decyzja o tzw. **charakterze związanym**, co oznacza, że organ właściwy do jej wydania nie ma swobody działania, w tym znaczeniu, że katalog podstaw wydania negatywnej decyzji, co także zasadnie zarzucił odwołujący - jest, zdefiniowanym ustawowo, katalogiem zamkniętym. **Z analizy przepisów ustawy wynika, iż organ może odmówić określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia - a w niektórych, ustawowo wskazanych, przypadkach - odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia, gdy :**

- 1) wystąpi sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (art.80 ust. 2 ustawy),
- 2) nastąpi odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art.80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art.77 ust. 1 pkt 1, ust. 3 i ust. 4 pkt 1 ustawy),
- 3) zaistnieje sprzeczności planowanego przedsięwzięcia z innymi przepisami prawa,
- 4) inwestor odmówi zgody na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż wskazany przez wnioskodawcę (art.81 ust. 1 ustawy),

5) z przeprowadzonego postępowania wyniknie możliwość negatywnego znaczącego oddziaływania na obszar Natura 2000, a za realizacją przedsięwzięcia nie przemawiają konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art.81 ust. 2 ustawy),

6) z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art.81 ust. 3 ustawy),

7) z przeprowadzonej przez organ oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika możliwość negatywnego oddziaływania na środowisko (art.59 ust. 1, art.61 ust.1 pkt 1, art.62 ust. 1 w zw.z art.3 ust. 2 ustawy).

Organ odwoławczy, w toku ponownego rozpoznania sprawy z odwołania strony a po dokonaniu analizy zebranych w aktach sprawy dowodów i materiałów, ustalił i ocenił, że zaskarżona decyzja nie może się ostać w obrocie prawnym, gdyż przede wszystkim nie wynika z niej **co stanowiło podstawę prawną negatywnego rozstrzygnięcia**. W tym też zakresie tut. Kolegium uznało słuszność odwołania inwestora. Wady tej tut. Kolegium nie może konwalidować w toku postępowania odwoławczego a to z uwagi na wskazane j/w braki wniosku inwestora, jak też na stwierdzone braki samego raportu, o czym dalej.

Otóż raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, jak to wskazano już wcześniej, jest jednym z najważniejszych elementów zarówno postępowania dowodowego (w postępowaniu administracyjnym, czyli w postępowaniu związanym z wydaniem decyzji administracyjnej) jak i samego postępowania w sprawie - obligatoryjnej tu - oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia.

W tym przypadku, na co wskazuje organ odwoławczy, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami, sporządzonymi na wezwanie RDOŚ z dnia .04.2016r. oraz na wezwanie organu I instancji z dnia .06.2016r., zawiera braki i nieścisłości, które wymagają usunięcia lub wyjaśnienia, czego z przyczyn proceduralnych – nie można było konwalidować przed organem odwoławczym.

I tak w raporcie tym inwestor, opisując jak i charakteryzując planowane przedsięwzięcie, w tym jego zapotrzebowanie na wodę, **nie wskazał konieczności budowy jakiegokolwiek urządzenia infrastruktury technicznej z tym związanej, tj. ani przyłącza wodociągowego do sieci gminnej ani też - studni wierconej, jako indywidualnego ujęcia**

wody (patrz np. : charakterystyka przedsięwzięcia – pkt 2.4.1 raportu, opis planowanego przedsięwzięcia – pkt 17.2 raportu), co czyni w/w elementy raportu niekompletnymi. Ponadto a związku z powstałym w toku postępowania wątpliwościami co do możliwości zaopatrzenia w wodę planowanej inwestycji z gminnej sieci wodociągowej, **organ I instancji - przy ponownym rozpoznawaniu sprawy- winien kwestię tę wyjaśnić poprzez przeprowadzenie stosowanego dowodu** i w zależności od jego wyniku, albo ponowić wezwanie inwestora do modyfikacji jak i uzupełnienia raportu, m.in. o wariant realizacji przedsięwzięcia w oparciu o wykonanie własnego ujęcia wody albo też o uzupełnienie raportu jedynie o element budowy przyłącza wodociągowego. Tut. organ odwoławczy wyjaśnia bowiem, iż nie podziela stanowiska inwestora, przedstawionego w jego wyjaśnieniach (vide : pismo z dnia .06.2016r.), jakoby uzasadnionym było rozważenie przez niego budowy własnego ujęcia wody, jako rozwiązania alternatywnego wobec przyłączenia inwestycji do gminnej sieci wodociągowej, dopiero w sytuacji, gdy nie uzyska on zgody zarządcy sieci na wykonanie przyłącza, o którą to zgodę inwestor jeszcze się nie ubiegał. Prawdą jest, że na etapie postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest potrzebne wykazanie okoliczności, iż uzbrojenie terenu w niezbędne dla inwestycji (planowanego przedsięwzięcia) media jest zagwarantowane, jednakże taki dowód strona będzie musiała przedstawić na etapie ubiegania się o wydanie jej kolejnej decyzji w procesie inwestycyjnym a mianowicie - w postępowaniu o wydanie decyzji o warunkach zabudowy; a ponieważ decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest obligatoryjnym załącznikiem do wniosku o wydanie w/w decyzji o warunkach zabudowy (vide : art.72 ust. 3 ustawy o ooś) **a nadto determinuje jej postanowienia (treść)**, to mając na względzie m.in. racjonalność, funkcjonalność i ekonomikę procesową obu tych postępowań administracyjnych, zasadnym jest - także z punktu widzenia interesu samego inwestora - aby już na tym, początkowym, etapie procesu inwestycyjnego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia uwzględniały tylko realne - a zatem nie wymagające dokonywania na późniejszym etapie jakichkolwiek zmian - warunki (tu: w zakresie źródła zaopatrzenia inwestycji w wodę). W przeciwnym bowiem razie może się okazać, że pomimo uzyskania przez wnioskodawcę pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie uzyska on pozytywnej decyzji o warunkach zabudowy z uwagi na brak możliwości zapewnienia zaopatrzenia przedsięwzięcia inwestycyjnego w wodę z sieci wodociągowej a tylko takie uwarunkowanie będzie wynikać z ostatecznej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Niezależnie od powyższego tut. Kolegium wskazuje również, że w przedstawionym raporcie zabrakło należytej analizy możliwych konfliktów społecznych.

Formalnie taki element pojawił się w tym dokumencie i został przez inwestora nieco rozwinięty w uzupełnieniu raportu, dokonanego na wezwanie RDOŚ, jednakże ocena zawartości merytorycznej tej analizy nakazuje uznać ją za niepełną i nierzetelną albowiem inwestor marginalizuje w niej - zaistniały już w tej sprawie - konflikt społeczny, poprzez brak jego opisu (przyczyn) a w konsekwencji również poprzez brak jego należytej analizy. Analizę możliwych konfliktów społecznych, wykonaną przez inwestora, tut. organ uznaje, tym samym za powierzchowną i nieobiektywną, **co winno zostać „naprawione” przez wnioskodawcę w toku ponownego rozpoznania sprawy, o co winien wezwać inwestora organ I instancji.**

W tym miejscu należy także wskazać, co wiąże się pośrednio także ze wskazanym j/w brakiem raportu a mianowicie, że nie zawiera on właściwej analizy oddziaływania odrowego (zapachowego) planowanej inwestycji a to głównie uciążliwość odrowa prowadzi do powstania konfliktów społecznych, w tym w odniesieniu do przedmiotowej w sprawie inwestycji.

Otóż faktem notorycznym jest, iż fermy drobiu (w rozpatrywanej sprawie – indyków) są źródłem m.in. uciążliwości zapachowej oraz mikrobiotycznej. Nie ulega zatem wątpliwości, że planowana do realizacji inwestycja będzie powodowała uciążliwości odorowe a w raporcie brak jest szczegółowego odniesienia się do tych uciążliwości. Zgodnie z utrwalonym już orzecznictwem sądownoadministracyjnym okoliczność, iż w prawie krajowym brak jest nadal regulacji normatywnych, określających parametry wielkości stężeń substancji zapachowych w powietrzu (ustawowe upoważnienie w tym zakresie nie zostało dotychczas wykonane, vide : art. 222 ust. 5 ustawy - Prawo ochrony środowiska), nie oznacza jednak, że analiza uciążliwości z tym związanych może być pominięta przez organ w ocenie oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Wobec braku w polskim prawie przepisów normujących sposób i zakres badania oddziaływania odorów na środowisko podstawę orzekania w przedmiotowej sprawie winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów społecznych. Rzeczą organu (pomimo braku ustanowionych prawem norm „odorowych”) jest wywiedzenie i wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi, co jednak zostało w tej sprawie powierzchownie potraktowane przez organ I instancji.

Tymczasem na organie spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest bowiem dokumentem (dowodem), który podlega ocenie organu, a sporządzenie go

przez inwestora nie zwalnia organu, w tym organu uzgadniającego, od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (por. np. wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2206/06). „Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że skoro w polskim ustawodawstwie nie określono standardów zapachowych uciążliwych dla ludzi, to okoliczność ta nie może "stanowić o formalnych rozstrzygnięciach administracyjno-prawnych" (vide: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24.06.2010r., sygn. akt.: II SA/Go 303/10). Dyrektywa Rady (EWG) nr 337 /1985 z dnia 27 czerwca 1985r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE 15/t.1, s. 248 ze zm.), wskazuje na konieczność przeprowadzenia analizy ogólnego oddziaływania przedsięwzięcia na zdrowie człowieka, **co oznacza konieczność brania pod uwagę zarówno czynników negatywnych mających normy określone przepisami, jak też tych, które nie zostały sparametryzowane.**

Jak to już wskazano powyżej raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ, wydając decyzję rozstrzygającą o istocie sprawy. Tym samym więc **raport winien być rzetelny, spójny i wolny od niejasności i nieścisłości.** W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art.80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za nie spełniający wymogów ustawowych. Wskazać także należy, że raport jest dokumentem prywatnym, opracowywanym na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją określonej inwestycji. Rzeczą więc organu administracji jest rzetelna, wnikliwa i wszechstronna ocena raportu przy zachowaniu wszystkich obowiązujących reguł dowodowych. Zasada prawdy obiektywnej obliguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Jest to niezbędne do wyznaczenia konkretnych wymagań ochrony środowiska, które muszą być uwzględnione na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, m.in. w pozwoleniu na budowę. Aby takie wymagania mogły być określone, raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach (vide: np. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z 2014-07-16, sygn. akt: II SA/Go 274/14).

Jakkolwiek w przedmiotowym raporcie zostały wskazane działania minimalizujące oddziaływanie emisyjne i odorowe planowanej inwestycji jednakże bez jakiegokolwiek analizy skali tego zjawiska i wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi, w tym w odniesieniu do skumulowanego oddziaływania jakie wystąpi z tego tytułu w związku z realizacją fermy indyków na sąsiednich działkach nr i obręb G gmina M , **nie jest to wystarczające i winno być konwalidowane w toku ponownego rozpoznania sprawy przed organem I instancji.**

Biorąc powyższe pod uwagę - organ I instancji, przy ponownym rozpatrywaniu sprawy, winien wezwać inwestora do uzupełnienia wniosku oraz przedmiotowego raportu w zakresie wskazanym powyżej a także rozważyć konieczność przeprowadzenia innych jeszcze dowodów na istotne dla sprawy - a wskazane przez organ odwoławczy – okoliczności faktyczne, dotyczące chociażby oddziaływania odorowego inwestycji oraz jego wpływu na zdrowie i życie ludzi (vide: Dyrektywa Rady (RWG) nr 337/1985 z dnia 27 czerwca 1985r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne /Dz. Urz. UE 15/t.1, s 248 ze zm./).

Kasatoryjne zamiast reformatoryjnego, jak tego żądał odwołujący, orzeczenie tut. Kolegium w tej sprawie podyktowane jest – jak to wskazano wyżej - stwierdzonymi istotnymi uchybieniami prawa procesowego i materialnego, jakich dopuścił się Wójt Gminy M , polegający m.in. na całkowitym zaniechaniu przez organ I instancji dokonania własnej, samodzielnej oceny zgromadzonego w sprawie **całości kształtu materiału dowodowego**, w tym przede wszystkim kluczowego dowodu jakim jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (również w odniesieniu do spełnienia wymogów formalnych z art. 66 ustawy), co świadczy o braku rozpatrzenia istoty sprawy przez organ pierwszoinstancyjny. Kolegium zaś nie może merytorycznie oceniać zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w przypadku, gdy takiej oceny zaniechał zupełnie organ I instancji, powielając jedynie ustalenia dokonane w uzgodnieniu RDOŚ, bez ich własnej analizy i oceny; prowadziłoby to bowiem do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą strona ma prawo do dwukrotnego (ponownego) rozparzenia sprawy przez organ administracji wyższej instancji, a tym samym skontrolowania zaskarżonego orzeczenia i prowadzonego przez organ pierwszoinstancyjny postępowania, pod względem zgodności tak z przepisami prawa materialnego, jak i proceduralnego.

Wskazane zatem uchybienia stanowiły podstawę uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania sprawy do ponownego jej rozpatrzenia przez organ I instancji

w trybie art. 138 § 2 k.p.a., gdyż decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest ostateczna.

Na decyzję przysługuje stronie prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, ul. Aleja Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę można wnieść pod zarzutem naruszenia prawa.